

11A 111/2014 - 59-

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr.Hany Veberové a soudců JUDr.Jitky Hroudové a Mgr.Marka Bedřicha v právní věci žalobce : **Tomáš Pecina**, bytem Slezská 1668/56, Praha 2, zastoupen JUDr.Petrem Kočím, Ph.D., advokátem se sídlem Opletalova 1535/4, Praha 1 proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra** se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného

t a k t o :

- I. **Řízení se z a s t a v u j e.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Žalobci se v r a c í část zaplaceného soudního poplatku ve výši 1.000 Kč. Částka 1.000 Kč bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze ve lhůtě 30 dnů od právní moci usnesení k rukám zástupce žalobce JUDr.Petra Kočího, Ph.D., advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal ochrany proti nečinnosti, spočívající v tom, že žalovaný nerozhodl ani bezodkladně, ani ve lhůtě 30 dnů o jeho návrhu na registraci občanského sdružení poté, kdy předcházející rozhodnutí Ministerstva vnitra bylo zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 28.3.2014 čj: 5 A 51/2013-56. Na žádost žalobce o vydání opatření proti nečinnosti reagoval ministr vnitra usnesením ze dne 19.6.2014, kterým prodloužil lhůtu pro vydání rozhodnutí do 30.9.2014.

Podáním ze dne 3.10.2014 vzal žalobce podanou žalobu zpět, a to s poukazem na to, že dne 3.10.2014 žalovaný o návrhu žalobce rozhodl. Navrhl, aby soud řízení o podané žalobě zastavil a přiznal žalobci proto, že žaloba byla podána důvodně, právo na náhradu nákladů řízení a požádal o vrácení části zaplaceného soudního poplatku.

Podle § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s.ř.s.“), může žalobce vzít žalobu zpět, dokud o ní soud nerozhodl. Podle § 47 písm. a) s.ř.s. soud řízení zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět. Vzhledem k tomu, že ke

zpětvzetí podané žaloby v této věci došlo před tím, než soud ve věci rozhodl, postupoval soud podle § 47 písm. a) s.ř.s. a řízení zastavil.

Žalobce se domáhal náhrady nákladů řízení, proto se soud zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky stanovené zákonem pro její přiznání. Podle § 60 odst. 3 s.ř.s. platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však žalobce návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo, bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.

Soud posuzoval otázku, zda jsou splněny podmínky stanovené ve větě druhé ustanovení § 60 odst. 3 s.ř.s., vycházel přitom z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18.2.2011 čj: 5 Ans 5/2010-49 (dostupný na www.nssoud.cz), ve kterém Nejvyšší správní soud vyjádřil, že při rozhodování o náhradě nákladů řízení podle § 60 odst. 3 věty druhé s.ř.s. nelze vycházet pouze ze skutečnosti, že v žalobě tvrzená nečinnost byla odstraněna, je nutno výhradně pro účel posouzení otázky důvodnosti požadavku přiznat náhradu nákladů řízení posoudit, zda žaloba by jinak byla důvodná.

V daném případě žalobce vzal podanou žalobu zpět proto, že žalovaný vydal rozhodnutí, jehož vydání se žalobce domáhal. Soud se zabýval otázkou, zda před tím, než bylo vydáno rozhodnutí o žádosti žalobce, došlo na straně správního orgánu k nečinnosti.

Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že předcházející rozhodnutí žalovaného správního orgánu ze dne 18.2.2013 čj: MV-58402-7/VS-2009, kterým bylo rozhodnuto o návrhu žalobce na registraci občanského sdružení, bylo zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 28.3.2014 čj: 5 A 51/2013-56, tento rozsudek nabyl právní moci dne 15.4.2014. Usnesením ministra vnitra ze dne 19.6.2014 čj: MV-58402-95/VS-2009 byla lhůta pro vyřízení návrhu žalobce o registraci občanského sdružení s odkazem na ustanovení § 80 odst. 4 písm. d) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále „správní řád“) pro vydání rozhodnutí prodloužena do 30.9.2014. V odůvodnění tohoto usnesení bylo konstatováno, že zákon č. 83/1990 Sb. neupravuje lhůtu pro vydání rozhodnutí po té, kdy předchozí rozhodnutí bylo zrušeno a vráceno soudem k dalšímu řízení, proto se uplatní lhůta podle § 71 správního řádu s tím, že s přihlédnutím ke složitosti věci je nutno vycházet ze lhůty podle § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu, tedy 60 denní lhůty ode dne nabytí právní moci rozsudku, kterým předcházející rozhodnutí bylo zrušeno. Dále bylo poukázáno na to, že proti rozsudku Městského soudu v Praze čj: 5 A 51/2013-56 byla podána kasační stížnost, bylo poukázáno na to, že členové přípravného výboru občanského sdružení podali návrh na zápis spolku se shodným jménem. Aby byl vyloučen vznik neřešitelného stavu, bylo přistoupeno k prodloužení lhůty pro vydání rozhodnutí. Současně bylo konstatováno, že žalobce podal žádost na ochranu před nečinností správního orgánu předčasně, neboť byla podána v době, kdy dosud plynula zákonem stanovená 60 denní lhůta, která skončila dnem 16.6.2014, žádost byla podána již dne 21.5.2014.

Po posouzení obsahu spisového materiálu dospěl soud k závěru, že žaloba by nebyla shledána důvodnou. Je zřejmé, že žaloba, kterou žalobce podal dne 22.7.2014, byla podána v době, kdy žalovanému správnímu orgánu běžela lhůta pro vydání rozhodnutí, a to na základě usnesení ze dne 19.6.2014 čj: MV-58402-95/VS-2009, kterým byla lhůta pro vydání rozhodnutí prodloužena do dne 30.9.2014.

Soud posoudil i důvodnost prodloužení lhůty pro vydání rozhodnutí o žádosti žalobce a dospěl k závěru, že nešlo o účelové prodloužení lhůty. Je zřejmé, že k prodloužení lhůty došlo s přihlédnutím k předmětu řízení a ke skutečnosti, že paralelně probíhalo řízení u Městského soudu v Praze o návrhu na zápis spolku shodného označení do spolkového rejstříku a řízení o kasační stížnosti, kterou podal žalovaný proti předcházejícímu zrušujícímu rozsudku Městského soudu v Praze čj: 5 A 51/2013-56. Pokud jde o lhůtu pro vydání rozhodnutí, má soud za to, že v této věci je nutno vycházet z 60 denní lhůty podle § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu. Že nejde o jednoduchou věc je patrné i ze skutečnosti, že opakovaně došlo k rušení předcházejících rozhodnutí žalovaného správním soudem s tím, že je nutno precizovat důvody rozhodnutí o žádosti žalobce. To samozřejmě vyžaduje určitý časový prostor. Také z pohledu předmětu řízení má soud za to, že prodloužení lhůty pro vydání rozhodnutí poté, kdy předcházející rozhodnutí bylo zrušeno Městským soudem v Praze, mělo své opodstatnění.

Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žalobce by nebyl úspěšný, proto žalobci právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal, žalovanému náklady řízení nevznikly. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s.ř.s.).

Výrok o vrácení části soudního poplatku je odůvodněn ustanovením § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Podle tohoto ustanovení soud vrátí v případě, je-li řízení zastaveno před prvním jednáním, z účtu soudu zaplacený soudní poplatek za řízení, snížený o 20 %, nejméně však o 1.000 Kč. V této věci žalobce uhradil soudní poplatek ve výši 2.000 Kč, proto soud rozhodl o vrácení části zaplaceného poplatku ve výši 1.000 Kč, který bude vyplacen k rukám zástupce žalobce.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 23.října 2014

JUDr.Hana Veberová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Kotlanová